

Vier jaar geleden opende het WMC met een urenlange openingsceremonie in het Parkstad Limburg Stadion, onderdeel was de vlaggenparade van deelnemende landen.

archieffoto Harry Heuts

En weer gaat het mis

Dirigenten, deelnemers en liefhebbers van het WMC maken zich zorgen. Er gaat veel mis in de aanloop naar de opening: de online kaartverkoop loopt vast door technische malheur, concerten worden op het laatste moment afgezegd en artistiek leider Harrie Reumkens zit ziek thuis.

Natuurlijk, in de aanloop naar elk WMC gaat er wel eens wat mis. Dat is altijd zo geweest. En dat zal ook altijd wel zo blijven, denkt Toon Creusen. Volgens de erevoorzitter van het WMC - tot 1999 jaren als secretaris aan het evenement verbonden - is het bijna onmogelijk zo'n groot festijn foutloos te organiseren. „Dat was in mijn tijd ook al zo. Maar je moet wel van je fouten leren. En ze niet opnieuw maken.” Helaas lijkt het er op dat de organisatie nu steken laat vallen die niet te repareren zijn. Al diverse keren zijn afspraken met deelnemers veranderd of worden concerten afge-

ACHTERGROND
door Michiel Goertzen en Kim Noach

zegd. De openingsceremonie wordt versoberd door alle zang eruit te schrappen. En na het niet doorgaan van kunst- en muziekproject *Sjtub* is ook het concert van *Flexible Horns* in de concertcyclus op het allerlaatste moment afgelast. Projectleider en muzikant Guido Rooyackers van die hoornblazers kan

het nog steeds niet geloven. „Dat de organisatie van zo'n groot evenement zo amateuristisch te werk gaat, is ongelooflijk.”

De *Flexible Horns* vroegen oorspronkelijk 1000 euro per muzikant voor een optreden plus drie workshops. Uiteindelijk gingen ze akkoord met 700 euro, maar toen het WMC dat bedrag eenzijdig verlaagde naar 400 euro namen ze een advocaat in de arm. „700 euro was al minimaal. We hebben muziekstukken laten schrijven, topmuzikanten moeten uit heel Europa naar Kerkrade reizen, sommigen hebben zelfs een vervanger moeten inhuren voor hun vaste orkest, we hebben een website gebouwd ter promotie. We houden er niks aan over, maar vinden het tof om op het WMC te spelen. Daarom zijn we akkoord gegaan met 700 euro.” Rooyackers wilde naar de rechter stappen om zijn gelijk te halen. De afspraak tussen het ensemble en het WMC staat immers op papier. Gezien de tijdsdruk ziet hij daar van af. „De uitspraak zou naar verwachting niet al te lang voor ons optreden komen. Dan krijg je zo'n rare voorbereiding. Daar hadden we geen zin in.” De Roermondenaar besloot het erbij te laten zitten toen hij hoorde

dat hij ook niet op een redelijke schadevergoeding hoefde te rekenen. Maar het dreigement van het WMC 'niet naar de media te stappen met zijn verhaal', slaat hij bewust in de wind. „Ik hoor zoveel verhalen van orkesten die ontveerd zijn. Maar deelnemers aan de wedstrijden zijn bang om hun mond open te doen. Als dit zo doorgaat, ben ik bang dat dit het laatste WMC is.”

Volgens voorzitter Reg van Loo van het WMC is er nooit een concrete afspraak gemaakt. „Bij het plannen van de kleine concertcyclus, kwamen we erachter dat we 6000 euro ter beschikking hadden. Daar moest de huur van een theater nog bij. We hebben niet meer financiële ruimte. Misschien moeten

we in de toekomst adequater reageren op voorstellen. Hier leren we van.” Het verhaal van Rooyackers staat niet op zich. Dirigenten, die liever anoniem willen blijven, spreken van een organisatorisch zootje en vrezen de toekomst. „Qua uitstraling is het WMC prachtig. Maar de organisatie moet professioneler. Het is alsof ze de stap van het amateurisme uit de jaren vijftig naar het heden niet kunnen zetten. Ze hebben goede bedoelingen, maar het gaat vaak mis.”

Dat kan ook bijna niet anders met een organisatie die bestaat uit twee vaste krachten aangevuld met vrijwilligers. Volgens kenners ontbreekt het ook aan een duidelijke artistieke inhoudelijke lijn. Kerkradenaar Ben Frins - lid van de Vrienden van het WMC maar sprekend op eigen titel - vreest dat het WMC over een paar jaar nog maar een regionaal feestje is. „Mensen maken zich druk om welk bier er getapt wordt op de Markt. Dat het aanbod in het stadion steeds minder wordt, daar hoor je niemand over.” De Vrienden van het WMC - een onafhankelijke vereniging die het bestuur adviseert - weigert inhoudelijk te reageren. „Maar we kennen de geluiden”, zo laat secretaris Piet van Oort weten.